

CRN *BULLETIN* 4/04

Kjære CRN-medlemmer !

Sommeren er dessverre på hell og vinduspusserne våre har fått jobbet ganske så hyppig – i hvert fall i sør-Norge. Neste årstreff bør kanskje legges til Finnmarks-kysten ?

Men regn stoppet så absolutt ikke vår innsats som vertskap for Nordisk Treff i Halden. Under Pedersens og Malquist solide regi storkoste 120 deltagere seg på Fredriksten festning. Store telt, grill, fatøl og spennede middelaldermiddag trygt inne i festningens murer gjorde at regnet ble noe vi ”bare” snakket om.

Norden øker i geografisk omfang. Riktignok dukket aldri to familier fra Estland opp (ei heller Karl den 12), men fra Nederland stilte gode venner i tre biler.

På midtsiden kan du lese mer om Treffet og se et knippe bilder.

Vi drøyer ikke med å annonsere at i 2005 er våre danske åndsbrødres tur til å være vertskap.

La oss i samme rosende ordvending berømme arrangementet Fest For Franske Følelser som tradisjonelt (2. gang) viste sin berettigelse og popularitet. I år i nydelig forsommervær på gamle Fornebu (du vet, der det en gang landet fly.....)

Nesten 200 biler stod på rekke og rad; Citroën, Panhard, Peugeot, Simca, Renault og flere til. Volvo Norge stilte velvilligst opp med nye fristelser, eks. den rålekre Megane cabriolet.

I år som i fjor var CRNs Bjørn Bjerkeskaug glimrende konferansier og delte ut en rekke velfortjente priser. CRN-medlemmer stilte sterkt – ikke minst Alpine-gjengen, minst 18 biler. Bra!

I disse dager møtes flere CRN-medlemmer på tradisjonsrike TTT, som kjent et særdeles hyggelig og familieorientert treff for alle oss – uansett bilmerke – med motor inntil 1000 kubikk. Som i fjor på Viubråtan ved Harestua.

Ellers blir det Åpen Låve på Brandbu søndag 26. september. Se siste side.

Vi sees !

Adm. red. Egil Otter

T REFF T IL T USEN

I knallvær stilte 29 søte små på Viubråtan. Ikke så mange som i fjor, men vi tar på oss skylden for beskjedent public promotion som det heter på nynorsk.. Lørdagsutflukten gikk på koselige grusveier forbi Søsterkirkene til Hadeland Folkemuseum hvor de dro i gang et urgammelt mekanisk verksted med bokstavelig talt alt hva reimer og tøy kunne holde.

Fremmøtet var dominert av diverse Renault, Anglia og Wartburg pluss noen Fiat'er og Trabant samt TTT-gründer Tor Ivar Volla's Il Tempo Desperado godt kamuflert i en Autobianchi. Som vanlig var det et rikholdig premiebord hvor stor og små kunne forsyne seg. Neste år har Anglia-klubben velvilligst overtatt stafett-pinnen som arrangør og det er sannsynlig at TTT blir avholdt i Østfold.

STRØMMENløpet er rett rundt hjørnet; 5.september med start kl. 13.00 Motormuseet. Et koselig familievennlig løp som denne gang går til Tertitten i Sørumsand. Møt opp !

Vi hopper over de utenlandske smakebitene denne gang, men frister med en R12 TL fra 1975 som har rullet snaut 150 000 av en eier på nordvestlandet. Øyvind Hoksnes på tlf. 91124787 eller oyvindho@moldenett.no forteller mer.

Bak lukkede garasjedører kan så mangt befinne seg. Så også i Drammen hvor ikke mindre enn fire R16 hvorav en TX, to TS og en TL + en delebil + en TX-motor har dukket opp. På bildet er Magne Ludvigsen og Ola Stødberg i budforhandlinger med eieren. Det hører med til historien at bilene nå er solgt.

Fest For Franske Følelser i Caravelle- omgivelser

Det tradisjonsrike (andre året) Fest For Franske Følelser ble et perfekt arrangement; knallvarmt, trivelig og med masse biler samlet på den definitivt tradisjonsrike Sjøflyhavna på ugjenkjennelige Fornebu.

Bildet over viser at CRN-folket snur ryggen til andre franske biler... Neida, det er nettopp mangfoldet i fransk bilproduksjon som fascinerer de fleste av oss. Morsomt at gamle travere som Simca begynner å dukke opp. Typisk er at tredje generasjon "finner" bestefars bil i en muggen garasje. Et nær sagt glemt merke som jo solgte brukbart (Aronde) inn til det ble bare rot da britene blandet seg inn.

De ulastelig antrukne herrer Tom og Øistein var kledd for været; cap med nakkegardin

Dagen for å luften Spider'n !!!

Roy P. fra Halden; like stilsikkert hodeplagg !

ILLE BRA I HALDEN

Ekteparene Roy og Kari Pedersen og Leif-Otto og Kari Malmquist hadde inntatt Fredriksten festning i god tid før de første bilene dukket opp fra fjern og nær. Da undertegnede ankom jålet de seg med en utlånt Spider. Den likte ikke Halden-regnet og bilen stoppet til spott og spe midt i byen. En klissvåt Leif-Otto ble tauet tilbake til festningen.

Men det var da også alt som ikke gikk etter planen på Nordisk Treff – eller Skandinavisk Træf som danskene kaller det. Uansett kom det biler fra utenfor Norden og Skandinavia. Imidlertid hadde ingen tatt med seg godvær – det var nemlig møkkavær over hele Nord-Europa. Men hva gjorde vel det når Roy, Leif-Otto og Kari`ene holdt dyktig orden på alt annet.

Som bilderevyen viser var det mangfold i bilparken. Øverst til venstre en sjelden artighet; R4 Pick-up fra Nederland. Estafette`n gjenkjenner kanskje noen fra hederlig omtale i svenskebladet Classic. Uhyre pertentlig og autentisk servicebil fra den gang Renault herjet i rallyløypene. Formann Dahle`s gule rullende nattkvarter, treffsekretariat og kaffekoker Estafette (tidligere blomsterbil) kom skikkelig til nytte i regnet.

Nederst til venstre leder Alpine-kongen Henning Jørstad hejagjengen for Norges innsats i landslagkonkurransen i disiplinen ”dytting i oppoverbakke”. Henning har innebygd roperet -vi vant ! Bilen er for øvrig en av tre som skal kjøre til Cape Town.

Øverst til høyre står en landmine ! Et praktksemlar av en restaurert 5`er med midtmotor. Den ankom i lukket trailer – så fin var den. Fra Sverige dukket også en sjeldenhet opp; 17 cabriocoach. Ellers var det – etter bindende avtale og mot klekkelig avgift – mulig å titte inn i et lettere antikvarisk taktelt plassert på den hvite 4`ern. (Taktelet er minst 30 år og sjarmerer de fleste. Det har fått vist seg frem både på Jazzfestivalen i Molde, på Bluesfestivalen på Notodden og ikke minst på TTT.)

Treffets høydepunkt var suverent Middelalderfesten dypt inne i festningens murhvelvinger. Absolutt alle deltok og det innebar 120 personer til bords ! Vi fikk servert det møreste kjøtt på en spiselig knekkebrødtallerken og øl og akevitt i gedigne timnkrus. Det vanket en rekke deilige småretter med nybakte rundstykker. I begynnelsen var det nesten musestille i Kongshallen – alle var mer enn opptatt med å ”fingre” i seg den gode maten. Middelaldersk skulle det være, intet bestikk eller servietter, kun en diger kvadratmeter stor smekke rundt halsen.

Det surret på nederlandsk, svensk, finsk, dansk og tysk, ja også selvsagt på sjarmerende ”østfoldsk”.

CRN takker Roy og Kari og Leif-Otto og Kari for en flott helg med fest, megatelt, parade i sentrum (se vedlagt avisutklipp) og kjøretur til slusene. Der fikk vi til og med báll`ær og kaffe. Da sier vi som lokalt: **Det var ille bra !**

OVER 40 ÅR: Gamle barndomsminner vekkes hos Egil Otter i NAF når han kjører sin Renault Dauphine. Faren hadde samme bilmodell, og Egil Otter har fått overta farens bilnummer. ...
Foto: KNUF SKARLAND

2000: Bilen går fortsatt som en klokke med 140 000 kilometer og over 40 år bak seg.

Egil Otter – NAF: Barndomsminne

selgeren, måtte vi gå ut, forteller Egil Otter – mangeårig informasjonssjef i NAF.

– Jeg kjøpte min svarte 61-modell i 1991 og var blant annet på Nordkapp med den i

Selvfolgelig måtte det bli Renault Dauphine 1961-modell. Far kjøpte akkurat denne modellen i juni 1961, og da han skulle betale de 13 000 kronene kontant til

RENAULT EXTREME OSLO – CAPE TOWN 2004

Som de fleste vel har fått med seg viser noen eventyrere (les: galinger) i CRN i oktober gamlelandet eksosrøret og kjører mot syd. Ikke bare til "syden", men skikkelig syd, dvs. Sør-Afrika.

Bilene ser du på bildet og deltagerne er i tillegg til Tore Haugen som ikke er med på bildet fra venstre undertegnede, Jan Roald Tranum, Magne Ludvigsen, Trond Hagen og Svend Dahle.

Vi har tidligere kringkastet at vi skulle sende bilene med båt fra Oslo til Cape Town og kjøre nordover, men av flere gode grunner har vi valgt å kjøre fra Oslo. En av grunnene er at det blir mer nedoverbakke..... Bilene er nå under prepping, henholdsvis en 74, 80 og 81-modell. Reservehjulene gir skikkelig safari-look, men plasseringen skyldes at en Jerry-kanne av sikkerhetsmessig årsak er plassert der hvor reservehjulet vanligvis ligger. Ellers har bilene fått nye flotte dekk av Michelin, KONI sportdempere av importøren Rodin og bilopphegger Stokstad i Oslo har gratis latt oss plukke seter til bilene. (Vi må innrømme at vi bytter ut originalsetene til noe som bedre tåler 15 000 km).

Alle bilene blir nå "trimmet", dvs. alle slanger, foringer, oppheng etc. etc. blir kontrollert og skiftet ut etter behov. Det er også montert tempmåler, oljetrykkmåler og voltmeter! Ja, også er det klint på solfilm på bak- og siderutene. Etpar frontruter er forresten skiftet.

Nå samles det reservedeler i stor skala. Vekten av dette og verktøy tynger bilen kraftig, men er uunnværlig. Likeså store kjølebokser og taktelt som veier 53 kilo.

Etter planen vinker vi farvel til kjente og kjære i midten av oktober og så blir gerade aus gjennom Øst-Europa til Tyrkia, Syria, Jordan, Saudi-Arabia, Sudan, Etiopia, Kenya, Tanzania, Zambia, Namibia, og vips bremser vi opp på Kapp det Gode Håp i Sør-Afrika.

Dette blir mildt sagt en tøff tur, en såkalt once-in-a-lifetime. Men vi stoler på Renault. Hjem igjen skal sliterne få hvile i en container mens vi tar fly hjem til jul.

Høire- eller venstrerat?

Spørsmålet om en bilfører bør sitte og styre nærmest veigrøften eller nærmest møtende trafikk, er vel for lengst avgjort. De som mente at man skulle sitte på grøftesiden fikk sin siste skanse utradert, da Sverige gikk over til høyrekjøring i 1968. Inntil da hadde faktisk nesten alle svenske biler hatt venstrerat, altså rattet på grøftesiden. Det gjaldt også de svenskproduserte, og amerikanske, franske og tyske biler ble tatt inn til Sverige i den vanlige venstrerattsversjonen. De som kom fra England var ikke den høyre- eller venstreratt som englenderne laget til sitt eget venstrekjøringsland, men av de typene som var beregnet til eksport til høyrekjøringsland!

Så sent som i 1939 var meningene her i landet delte med hensyn til hvilken side rattet burde sitte på. I vårt land blir jo høyre- eller venstrerat uttrykk for det samme syn som svenskenes venstrerat. Vi gjengir nedenfor to artikler om høyre- kontra venstrerat. Den første er fra Norsk Motorblad en gang i midten av 1920-årene, og den andre er fra Motorliv i slutten av 1939.

Knepen majoritet for høirerat ved avstemningen.

Ved den av vort blad foretatte avstemning blandt bladets lesere om, hvorvidt man finder at høire- eller venstrerat er mest hensigtsmessig for norske forhold er der avgit 1115 stemmer for høirerat og 1106 stemmer for venstrerat. Der er altsaa et knepent flertal for høirerat.

Saalænge avstemningen stod paa har vi omhyggelig avholdt os fra at ta parti, tiltrods for at vor mening var opgjort længe før avstemningen fandt sted og i og for sig er upaavirket av denne.

Vi er nemlig og har altid været av den opfatning, at høirerat er det som passer bedst for os. Og vi vil gjerne benytte anledningen til at motivere vort standpunkt. Det er i den anledning nødvendig i nogen grad at sammenligne forholdene i de land, hvor venstrerat er fremherskende (samtidig som der er høirekjøring) og forholdene i vort eget land.

Det land som dominerer verdens automobilefabrikation er Amerika eller nøiagtigere sagt De Forenede Stater og for letvinthets skyld holder vi os kun til dem. Amerikanerne har fundet at venstrerat er at foretrække, men dømmer selvsagt først og fremst ut fra forholdene i sit eget land, hvor dog til syvende og sidst det største marked er, selv om de nok ogsaa gjennem sine glimrende forbindelser i andre land søker at tilrettelægge sin fabrikation efter landenes særlige fordringer.

Hver vet, at Amerika har de bedste veier i verden, dobbelt saa brede som vore og som regel uten grøfter. Vanskeligheten under kjøring paa saadanne veier bestaar ikke i at passere et motkommende kjøretøi. Det er saa let som fot i hose. Veien er saa bred, at man kanske ikke engang behøver at kjøre synderlig til side; men selv om dette maa gjøres, er der paa høire side ingen grøft, som

man kan dumpe ned i. Pointet er, at føreren har en plads, som betinger den heldigst mulige stilling naar han vil passere en foranværende bil, som kjører i samme retning, og enhver er paa det rene med, at venstrerattet i dette tilfælde er at foretrække.

I Norge ligger forholdene helt anderledes an. Her er veiene smale og er praktisk talt overalt forsynet med dype grøfter paa begge sider. Det hyppigst forekommende tilfælde og det i trafikmessig henseende viktigste er passeringen av et motkommende kjøretøi, som nødvendigvis maa foretas, mens indhentningen og omkjøringen dog er noget, som i de fleste tilfælder kan undlates eller forhales til forholdene ligger gunstig an. Her i landet er der meget ofte vanskeligheter tilstede ved passeringen av en motkommende bil, og man maa i mangfoldige tilfælder kjøre saa langt ut paa veikanten som man overhøvet kan komme. I saadanne tilfælder har høirerattet sine utvilsomme fordeler fremfor venstrerattet, idet man hr meget lettere for at se og bedømme hvor langt man kan tillate sig at kjøre til side uten at havne i grøften. En høireratsmand gir den plads som der er anledning til, en venstreratsmand gjør det ikke i samme utstrækning. Han ser mere paa avstanden til den møtendes skjærmer og er i virkeligheten ubevisst mindre hensynsfuld, idet det jo for ham ikke spiller hovedrollen at gi plads for den anden, men at opta den veibredde som den anden rømmer. Dette ligger i sakens natur.

Beviset herfor, og beviset for at frykten for grøften er mere fremtrædende hos en venstreratsmand end en høireratsmand ligger efter vor mening i den maate, hvorpaa de to kategorier av førere kjører. Vi ber vore lesere gi agt paa, hvilken side av veien venstreratsmændene i almindelighet holder

CRN BULLETIN

19.årgang – opplag 250, er et lite og høyst upretensiøst medlemsblad klippet og limt på redaktørens kjøkkenbord.

CLUB RENAULT NORVÉGE

Postboks 60
1355 Bærum postterminal

Kontingent for 2004 er av årsmøtet satt til kr. 200,-
CRN kt.nr. 4285 07 05938

Formann Svend Dahle

Slepndvn. 5, 1300 Sandvika
Tlf. 67 56 47 57

Nestformann Magne Ludvigsen
Skolegt. 2, 1350 Lommedalen
Tlf. 99 00 22 24

Kasserer Olaf Danielsen
Strindheimvn. 6, 7045 Trondheim
Tlf. 41 20 04 26

Styremedlem Roy Bjørndal
Ursins vei 2A, 2050 Jessheim
Bladsmører Egil Otter
Ribstonvn. 41 E, 0585 Oslo
Tlf. 22 15 49 69

egil.otter@chello.no

Observert søndag 8.august på E6 syd for Hamar !
Bak rattet: Vårt eget CRN-medlem og Afrikakjører Jan Roald Tranum.
Hvor skulle han: På fotballkamp på Hamar !

Hva skjer ?

ÅPEN LÅVE

Søndag 26.september er det for n`te gang fritt frem for ÅPEN LÅVE på Brandbu.

Som vanlig er delelageret åpent og det ruller alltid opp noen biler til salg. Naturligvis er du hjertelig velkommen til å by frem det du selv måtte ha for salg.

Vaffelpressa gløder under neste generasjon Hagen og Dahle`s erfarne hender. Også blir det helt sikkert vakkert høstvær.

DANMARK KALLER

Som nevnt på første side er det danskenes tur til å arrangere Nordisk Treff i 2005. Det er med andre bare å booke inn helgen 8-10. juli i Skive Fjordcamping på Jylland.

Det blir jubileumstreff, det 15. i rekken !
Vi gleder oss – detaljer kommer senere.

Jarle Kolstad på Melhus i Trøndelag har en stabel med rep.håndbøker og delekataloger: R4, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 16, 17, Estafette og Caravelle.

Jarle treffer du på 917 39 753, helst kveldstid.

Beklagelse

I forrige Bulletin skjedde det dessverre en kjedelig navneforveksling. Jeg skrev i bildeserien om familien Svarthols restaurering av deres R 10 "avdøde Gunnar Svarthol". Det korrekte skulle vært Åge Svarthol. Sønnen Gunnar lever i beste velgående.

Jeg beklager dypt.

Egil Otter